

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน
ในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภopak Phanang
จังหวัดนครศรีธรรมราช

Factors Associated with Dengue Haemorrhagic fever Prevention Behaviors
of People in the area Baan – Seangviman area,
Klongnoi Sub district, Pak Phanang District, Nakhon Si Thammarat Province

วฤณนา วิเศษไพฑูรย์¹, วิจิตรา จำมี², เขมรัตน์ ดุจวรรณ³
Warinna Wisetpaitoon¹, Wichitra Chamme², Khemarat Dujawan³

¹คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

²คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

³คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

¹Faculty of Administrative Sciences Chalermkanchana University

²Faculty of Public Health, Chalermkarnchana university

³Faculty of Law Chalermkanchana University

*Corresponding author e-mail: sasiwan_meaw@protonmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภopak Phanang จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีอายุ 10-30 ปี จำนวน 171 คน เก็บแบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปใช้สถิติ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติไคสแควร์ ผลการวิจัย ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก พบว่า เพศ ศาสนา อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส เคยป่วยไข้เลือดออก ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และในส่วนของอายุ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก พบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

คำสำคัญ: การป้องกันโรคไข้เลือดออก ความสัมพันธ์ พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

Abstract

This research was exploratory research, requiring (1) to study bleeding behaviors such as (2) to study factors related to bleeding prevention rules in Ban Sang Wiman community. Khlong Noi Subdistrict, Pak Phang District Nakhon Si Thammarat the sample is 171 citizens were followed up for 10-30 years, questionnaires were collected, and data were analyzed by software packages using cost-effective statistics that gave values to other parts for standard and chi-square statistics. The findings of the study

on the relationship between females and the practice of dengue prevention alone There was no statistically significant correlation between women's religion, occupation, income, education level, registration status, history of hemorrhagic disease ($p < 0.05$) and age reversal. There was a statistically significant correlation ($p < 0.05$). Score the correlation between the coverage factor of hemorrhagic prevention and hemorrhagic prevention behavior for those who were statistically necessary ($p < 0.05$).

Keywords: sugar level control behavior, non-insulin dependent diabetic patients, relationships

บทนำ

โรคไข้เลือดออกเป็นโรคประจำถิ่นมากกว่า 100 ประเทศ อยู่ในแถบภูมิภาคเอเชียอเมริกาแอฟริกา เมดิเตอร์เรเนียนและประเทศในแถบแปซิฟิกตะวันตก องค์การอนามัยโลกได้คาดการณ์ว่า ในแต่ละปีจะมีคนที่มีความเสี่ยงโรคไข้เลือดออกประมาณ 2,500 ล้านคน ในประเทศที่มีการระบาด (กระทรวงสาธารณสุข, 2561) โดยมีการติดเชื้อแบบมีอาการของการติดเชื้อปีละ 50 - 10 ล้านคน และเสียชีวิตประมาณ 22,000 คน สำหรับประเทศไทยมีรายงานการระบาดของโรคไข้เลือดออกมานานกว่า 60 ปี และเริ่มมีการรายงานการระบาดของโรคไข้เลือดออกอย่างชัดเจนในปี พ.ศ. 2501 ในกรุงเทพมหานคร (กระทรวงสาธารณสุข, 2561) ปัจจุบันการกระจายของโรคไข้เลือดออกมีการเปลี่ยนแปลงตามพื้นที่ตลอดเวลา พบว่าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง 15 สิงหาคม 2563 มีผู้ป่วยสะสม 44,403 ราย เสียชีวิต 32 ราย พบอัตราป่วยสูงสุดช่วงอายุ 5 - 14 ปี คือ 16,775 ราย เสียชีวิต 5 ราย และพบอัตราป่วยต่ำสุด ช่วงอายุ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 1,089 ราย เสียชีวิต 1 ราย (ภาคภูมิ อุณหเลขจิตร, 2562)

สถานการณ์โรคไข้เลือดออกจังหวัดนครราชสีมา นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2562 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562 สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา ได้รับรายงานผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกรวมทุกชนิด จำนวนทั้งสิ้น 4,336 ราย คิดเป็นอัตราป่วย 273.40 ต่อประชากรแสนคน มีรายงานอัตราตายต่อประชากรแสนคน เท่ากับ 0.77 พบผู้ป่วยเพศชายมากกว่าเพศหญิงอัตราส่วนเท่ากับ 1.05: 1 กลุ่มอายุที่พบสูงสุด คือ กลุ่มอายุ 10 - 14 ปี เกิดเป็นอัตราป่วย 926.92 ต่อประชากรแสนคน กลุ่มอายุที่พบต่ำสุด คือ กลุ่มอายุ 25 - 34 ปี คิดเป็นอัตราป่วย 205.55 ต่อประชากรแสนคน (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครราชสีมา, 2563) พบผู้ป่วยสูงสุดในเดือนกรกฎาคม จำนวนรวมผู้ป่วยเท่ากับ 709 ราย อำเภอที่มีอัตราป่วยโรคไข้เลือดออกสูงสุดคือ อำเภอเมือง อัตราป่วย 542.21 ต่อประชากรแสนคน รองลงมาคือ อำเภอพระพรหม อัตราป่วย 435.02 ต่อประชากรแสนคน อำเภอท่าศาลา อัตราป่วย 305.12 ต่อ ประชากรแสนคน อำเภอปากพนัง อัตราป่วย 282.98 ต่อประชากรแสนคน อัตราป่วย 275.98 ต่อประชากรแสนคน (วีระ กองสนั่น, 2563)

จากข้อมูลสถิติของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครราชสีมา (ชมพูนุช อินทร, 2560) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2561 - 2563 พบว่า มีประชาชนในพื้นที่เป็นโรคไข้เลือดออก ส่วนใหญ่ในช่วงอายุ 10-17 ปี จำนวน 13 ราย ร้อยละ 3.62 ช่วงอายุ 18-24 ปี จำนวนร้อยละ 1.11 ช่วงอายุ 3 - 9 ปี จำนวน 3 ราย ร้อยละ 0.84 และในช่วงอายุ 25-32 ปี จำนวน 3 ราย ร้อยละ 0.84 โดยรวมจำนวนผู้ที่เป็นโรคไข้เลือดออกทั้งหมดในพื้นที่เป็นจำนวน 23 คน ร้อยละ 6.41 (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแสงวิมาน, 2563) เนื่องจากเป็นเพราะสภาพแวดล้อมหรือบริบทโดยรวมในพื้นที่ เป็นที่ตม่น้ำและมีน้ำทะเลหนุนสูงทำให้ในพื้นที่มีน้ำขังเป็นจำนวนมาก เช่น คลอง ลำธาร และอีกสาเหตุหนึ่ง คือในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำไร่ ทำนา และปลูกพืชการเกษตร จึงเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลาย (World Health Organization, 2019) ทำให้ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกจำนวนมาก พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกประชาชนในพื้นที่มีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกคล้ายคลึงกัน ได้แก่ การใช้มอตบ หรือตุง เปิดพัดลมไถ่ยุง จุดยากันยุง และให้เด็กนอนในมุ้ง นอกจากนี้ ยังพบว่าประชาชนมีพฤติกรรมการกำจัดลูกน้ำยุงลาย โดยประชาชนจะซื้อผ้าตาข่ายปิดฝาท่อที่ชักเก็บน้ำ ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จะไม่ค่อยใช้สารเคมีฉีดพ่นกำจัดยุงชนิดกระป๋องที่ขายตามท้องตลาดเพราะมีราคาแพง ชาวบ้านมักนิยมให้ทางสถานีนามัยมาพ่นฉีด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครราชสีมา เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก

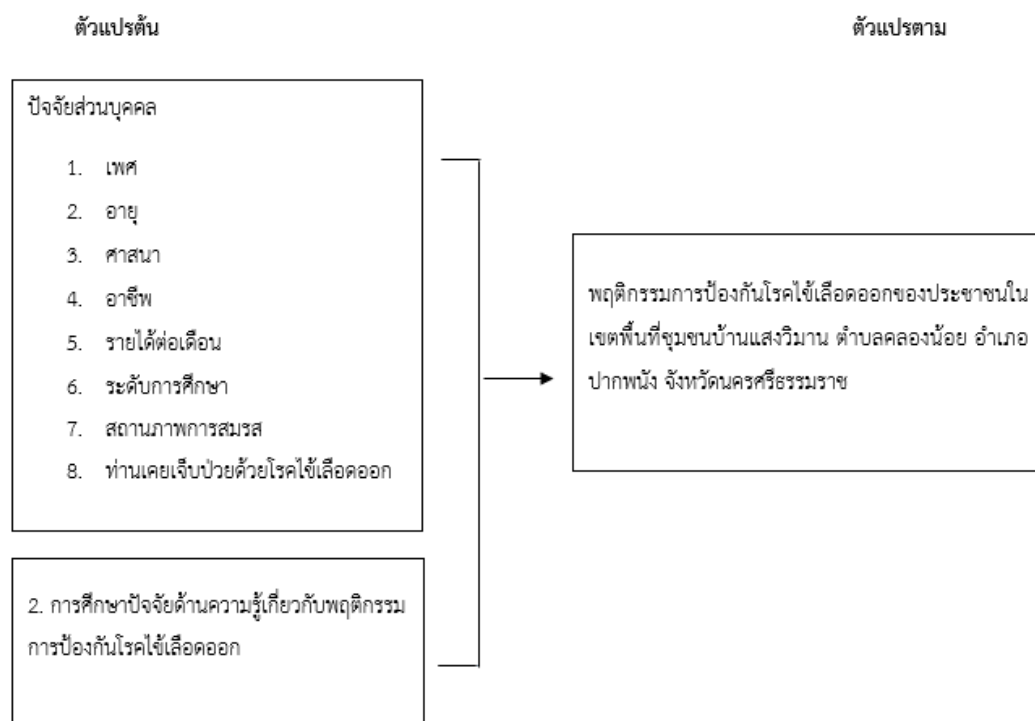
และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางเพื่อช่วยลดปัญหาการแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก และจะส่งผลให้ประชาชนบ้านแสงวิมาน มีคุณภาพชีวิตและระบบสุขภาพที่ดียิ่งขึ้น จึงเป็นที่มาของการศึกษาวิจัยครั้งนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน ในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภopakphang จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภopakphang จังหวัดนครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีปัจจัยหลายอย่างที่มีความสัมพันธ์ และเกี่ยวข้องกับแนวการป้องกันและควบคุมโรคบุคคลในการวิจัย ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวคิดทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model) แสดงในกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยผู้วิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภopakphang จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประชากรที่ศึกษาเป็นประชาชน ในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภopakphang จังหวัดนครศรีธรรมราช อายุ 10-13 ปี จำนวน 359 คน จากการคำนวณขนาดตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษา โดยใช้สูตรคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 อ้างอิงใน จีรวุฒิ เอกะกุล, 2543) กลุ่มตัวอย่างที่ได้ เท่ากับ 171 คน

$$\text{สูตร } n = \frac{x^2 N p(1-p)}{e^2(N-1) + x^2 p(1-p)}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (0.05)
 x^2 = 3.841 ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95%
 p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (0.3 อ้างอิงจากสถิติข้อมูลอัตราป่วยจังหวัด นครศรีธรรมราชปี 2562)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) จากวิจัยเรื่องผลโปรแกรมให้สุขศึกษาเรื่องการป้องกันควบคุมโรคไข้เลือดออกในแกนนำสุขภาพประจำครัวเรือน อำเภอฉวาง จังหวัดกาฬสินธุ์ แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพ การสมรส ท่านเคยเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกหรือไม่ จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกมีทั้งหมด 15 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบเลือกคำตอบ แต่

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกมีทั้งหมด 10 ข้อ มีลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) แต่ละข้อจะมี 4 ตัวเลือก ดังนี้

1. ปฏิบัติเป็นประจำ หมายถึง ได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นประจำประมาณ 6 - 7 วัน ใน 1 สัปดาห์
2. ปฏิบัติเป็นบ่อยครั้ง หมายถึง ได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 เป็นประจำประมาณ 4 - 5 วัน ใน 1 สัปดาห์
3. ปฏิบัติเป็นบางครั้ง หมายถึง ได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้น 1 เป็นประจำประมาณ 1 - 3 วัน ใน 1 สัปดาห์
4. ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ไม่ได้ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นเลย การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำไปตรวจสอบความตรงของเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแสงวิมาน 1 ท่าน และนักวิชาการสาธารณสุข 1 ท่าน และอาจารย์คณะสาธารณสุขศาสตร์ 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงของเนื้อหาให้มีความชัดเจนโดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อถามคำตอบกับเนื้อหาตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ IOC (Index of Congruence) ซึ่งจะกำหนดระดับการแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่ให้คะแนนในแต่ละข้อ ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- ให้คะแนน +1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์เนื้อหา
 ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อคำถามวัดจุดประสงค์เนื้อหา
 ให้คะแนน -1 หมายถึง แนใจว่าข้อคำถามไม่วัดจุดประสงค์เนื้อหา

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อถามแต่ละข้อ กับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective conjunction หรือ IOI) เกณฑ์ตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.70 ขึ้นไป โดยอ้างอิงจาก (ธีระ กุลสวัสดิ์ , 2558) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Ty Out) กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่

1. การศึกษาพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผู้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา สถานภาพการสมรส วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จังหวัดนครศรีธรรมราช

1.2 ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ได้แก่ การป้องกันโรคไข้เลือดออก และอาการโรคไข้เลือดออก วิเคราะห์ข้อมูลโดย ค่าร้อยละ ค่าความถี่

2. การศึกษาปัจจัยด้านความรู้ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชน ในเขตพื้นที่บ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยทดสอบด้วยสถิติวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าไค - สแควร์ (Chi-Square)

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า และเก็บข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัย โดยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ได้ผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล

(n = 171)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	71.00	41.50
หญิง	100.00	58.50
รวม	171.00	100.00
2. อายุ		
6-10 ปี	22.00	12.90
10-15 ปี	48.00	28.10
16-20 ปี	21.00	12.30
21-25 ปี	44.00	25.70
26-30 ปี	36.00	21.10
รวม	171.00	100.00
3. ศาสนา		
พุทธ	4.00	2.30
คริสต์	1.00	0.60
อิสลาม	166.00	97.10
รวม	171.00	100.00
4. อาชีพ		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	106.00	62.00
ค้าขาย	17.00	9.90
รับจ้าง	16.00	9.40
ทำการเกษตร	16.00	9.40
รับราชการ	2.00	1.20
พนักงานราชการ	5.00	2.90
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.00	2.30

เจ้าของธุรกิจ	4.00	2.30
อื่นๆ	1.00	0.60
รวม	171.00	100.0
5. รายได้		
ต่ำกว่า 5000	71	41.50
5,000-10,000	27.00	15.80
10,001-15,000	31.00	18.10
15,001-20,000	14.00	8.20
20,001-25,000	4.00	2.30
ไม่มีรายได้	24.00	14.00
รวม	171.00	100.00
6. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาปีที่ 3	96.00	56.10
มัธยมศึกษาปีที่ 6	28.00	16.40
อนุปริญญา	19.00	11.10
ปริญญาตรี	27.00	15.80
ปริญญาโทและปริญญาเอก	1.00	0.60
รวม	171.00	100.00
7. สถานภาพสมรส		
โสด	142.00	83.00
หย่าร้าง	3.00	1.80
สมรส	26.00	15.20
รวม	171.00	100.00
8. ประวัติการเจ็บป่วยโรคไข้ เลือดออก		
เคยป่วย	32.00	18.70
ไม่เคยป่วย	139.00	81.30
รวม	171.00	100.00

จากการศึกษาพบว่า พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 และรองลงมาเพศชาย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 ส่วนใหญ่มีอายุ 10 – 15 ปี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 และรองลงมาอายุ 21 -25 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 97.1 และรองลงมาศาสนาพุทธ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 56.1 และรองลงมาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ จำนวน 106 คน ร้อยละ 62.0 และรองลงมาอาชีพค้าขาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 41.5 และรองลงมามีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ส่วนใหญ่สถานภาพโสด จำนวน 142 คน ร้อยละ 83.0 และรองลงมาสถานภาพสมรส จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 ประวัติการเจ็บป่วยโรคไข้เลือดออกส่วนใหญ่ไม่เคยป่วยไข้เลือดออกจำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 81.3 และรองลงมาเคยป่วย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7

ตารางที่ 2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอบางแพ จังหวัดนครศรีธรรมราช (n = 171)

ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรค ไข้เลือดออก	ระดับพฤติกรรมการป้องกันโรค ไข้เลือดออก			χ^2	df	p-value
	ตอบผิด จำนวน (ร้อยละ)	ตอบถูก จำนวน (ร้อยละ)	รวม จำนวน (ร้อยละ)			
ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก				4.86	10.00	0.047
ดี	18.00	45.00	63.00			
	10.53	26.32	36.84			
ปานกลาง	26.00	63.00	89.00			
	15.2	36.84	52.05			
น้อย	6.00	13.00	19.00			
	3.51	7.6	11.11			
รวม	50.00	121.00	171.00			
	29.24	70.26	100			

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่าความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($p < 0.05$)

ผลการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอกาบัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอกาบัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 58.5 ส่วนใหญ่มีอายุ 10 - 15 ปี ร้อยละ 28.1 และรองลงมาอายุ 21 - 25 ปี ร้อยละ 25.7 ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 97.1 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับต่ำกว่าหรือเท่ากับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 56.1 และรองลงมาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ร้อยละ 16.4 ส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ ร้อยละ 62.0 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 5,000 บาท ร้อยละ 41.5 และรองลงมามีรายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 18.1 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่โสด ร้อยละ 83.0 และส่วนใหญ่ไม่เคยป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 81.3

2. ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออก

จากการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอกาบัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 171 คน พบว่า ข้อที่ 2 ภาชนะที่ใช้เก็บน้ำต้องมีฝาปิดให้มิดชิดเพื่อป้องกันยุงวางไข่ มีค่าเฉลี่ย 0.91 ข้อที่ 5 การปล่อยปลาในลูกน้ำยุงลายเป็นการทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย มีค่าเฉลี่ย 0.84 ข้อที่ 14 การป้องกันไม่ให้ยุงวางไข่ในโอ่งน้ำดื่มควรหาภาชนะปิดฝาโอ่งให้มิดชิด มีค่าเฉลี่ย 0.84 ข้อที่ 9 นอนในมุ้งลวดหรือนอนกางมุ้งเป็นการป้องกันโรคไข้เลือดออก มีค่าเฉลี่ย 0.82 ข้อที่ 10 การกำจัดยุงพาหะนำโรคไข้เลือดออกควรกำจัดพาหะนำโรคระยะเป็นลูกน้ำ มีค่าเฉลี่ย 0.77 ข้อที่ 1 โรคไข้เลือดออกสามารถป้องกันได้ด้วยการฉีด

วัดขึ้น มีค่าเฉลี่ย 0.74 ข้อที่ 7 การทาโลชั่นกันยุง เป็นวิธีที่ต้อยหนึ่ง มีค่าเฉลี่ย 0.73 และ ข้อที่ 4 การทำลายภาชนะที่มีน้ำขังทั้งเพื่อกำจัดลูกน้ำยุงลาย มีค่าเฉลี่ย 0.72 โดยระดับความรู้ที่อยู่ในระดับดี และรองลงมาพบว่า ข้อที่ 15 การใส่ทรายอะเบท ในภาชนะที่มีน้ำขัง ที่ไม่สามารถปิดหรือทำลายได้ มีค่าเฉลี่ย 0.79 ข้อที่ 6 เปลี่ยนน้ำในภาชนะเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้น้ำสะอาดไม่มีลูกน้ำยุงลาย ควบคุมพาหะนำโรคใช้เลือดออกควรพ่นยาฆ่ายุงทุกวัน มีค่าเฉลี่ย 0.64 ข้อที่ 8 การใช้น้ำผสมน้ำส้มสายชูสามารถช่วยกำจัดยุงลาย มีค่าเฉลี่ย 0.59 ข้อที่ 12 ควบคุมพาหะ นำโรคใช้เลือดออก ควรพ่นยาฆ่ายุงทุกวัน มีค่าเฉลี่ย 0.58 ข้อที่ 11 การสำรวจทำลายแหล่งเพาะพันธุ์พาหะนำโรคใช้เลือดออกการทำเดือนละ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ย 0.56 ข้อที่ 13 ใช้น้ำยุงภายในบ้าน หลังจากพ่นยาฆ่ายุง เปิดหน้าต่าง 15-30 นาที เพื่อไล่ยุงและให้อากาศถ่ายเท มีค่าเฉลี่ย 0.53 และข้อที่ 3 การใช้ทรายอะเบทกำจัดลูกน้ำยุงลายในภาชนะที่มีน้ำขังเป็นเรื่องที่ผิด มีค่าเฉลี่ย 0.46 โดยระดับความรู้ที่อยู่ในระดับปานกลาง

3. พฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก

จากการวิเคราะห์พฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออกของประชาชนในชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 171 คน พบว่าข้อที่ 4 ปรับปรุงบริเวณบ้านเพื่อกำจัดแหล่งน้ำขังที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์หรือที่อาศัยของยุง มีค่าเฉลี่ย 1.98 ข้อที่ 10 เปิดประตูบ้าน หน้าต่างผ่าน ให้ลมพัดแสงแดดส่อง มีค่าเฉลี่ย 1.94 ข้อที่ 2 ส่องตรวจหาลูกน้ำยุงลายเมื่อพบภาชนะที่มีน้ำขังในบริเวณบ้าน มีค่าเฉลี่ย 1.80 ข้อที่ 5 ตักหรือทำลายลูกน้ำเมื่อพบเห็น มีค่าเฉลี่ย 1.80 ข้อที่ 7 ขัดทำความสะอาดภาชนะเก็บน้ำในบ้านทุกครั้งเพื่อเปลี่ยนน้ำ มีค่าเฉลี่ย 1.77 ข้อที่ 3 กำจัดเศษวัสดุภาชนะที่จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายบริเวณบ้านเมื่อพบเห็นมีค่าเฉลี่ย 1.76 และข้อที่ 9 ใส่เกลือหรือน้ำส้มสายชูไม่ให้งูวางไข่ในภาชนะที่มีน้ำขัง มีค่าเฉลี่ย 1.53 โดยระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง และรองลงมาพบว่าข้อที่ 1 นอนในห้องที่มีมุ้งลวดหรือนอนกางมุ้ง มีค่าเฉลี่ย 2.56 ข้อที่ 6 ปิดฝาโอ่งน้ำหรือภาชนะใส่น้ำดื่ม น้ำใช้ทันทีเมื่อไม่ได้ใช้ มีค่าเฉลี่ย 2.10 และข้อที่ 8 ป้องกันยุงกัดโดยใส่เสื้อแขนยาว หรือใช้เครื่องพ่นยาฆ่ายุง เมื่อยุงบินเข้าใกล้ มีค่าเฉลี่ย 2.03 โดยระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับดี

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก ของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชน บ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

1. เพศ

พบว่าเพศไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องการศึกษาของ ศิวินันท์ กำลี (2559) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออกของประชาชน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านเทพนิมิต จังหวัดจันทบุรี พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก ($P>0.05$) อาจเป็นเพราะว่า ไม่ว่าเพศหญิงหรือเพศชายสามารถที่จะเข้าถึงการป้องกันโรคใช้เลือดออกได้ และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออกที่ไม่แตกต่างกัน

2. อายุ

พบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P<0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องการศึกษาของ ชินดา มัททวงกูร และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออกของประชาชน ในพื้นที่รับผิดชอบของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลสายสี จังหวัดสมุทรสาคร พบว่าการป้องกันโรคใช้เลือดออก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) เนื่องจากอายุมีส่วนสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาภายในพื้นที่ ทำให้ทราบถึงปัญหาของโรคใช้เลือดออกในปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ในการป้องกันได้

3. ศาสนา

พบว่า ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของนันทิตา กุณราช และคณะ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคใช้เลือดออกในกลุ่มชาติพันธุ์อาข่าอำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย พบว่า ศาสนาไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมการป้องกันโรคใช้เลือดออก ($P>0.05$) อาจเป็น

เพราะว่า ไม่ว่าศาสนาใด ๆ ก็ตามสามารถป้องกันโรคไข้เลือดออกได้ และมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ไม่แตกต่างกันมาก

4. อาชีพ

พบว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชมพูนุช อินทสร และคณะ (2560) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนชนในชุมชนบ้านคลองบางนา ตำบลศีร์ษะจรเข้ น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าอาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ($P>0.05$) อาจเป็นเพราะว่าไม่อาชีพใดๆ ก็ตามสามารถป้องกันโรคไข้เลือดออกได้ และมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ไม่แตกต่างกันมาก

5. รายได้

พบว่า รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของภาคภูมิ อุณหเลขจิตร์ และคณะ (2562) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนชนในชุมชนคลองลำตะขาน ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี พบว่า รายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ($P>0.05$) อาจเป็นเพราะว่า รายได้ไม่เป็นอุปสรรคในการป้องกันโรคไข้เลือดออกได้ และมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ไม่แตกต่างกัน

6. ระดับการศึกษา

พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของรัชฎาภรณ์ มีคุณ และคณะ (2562) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของประชาชนบ้านหนองอีเป้า ตำบลหนอง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ($P>0.05$) อาจเป็นเพราะว่าระดับการศึกษาไม่เป็นอุปสรรคในการป้องกันโรคไข้เลือดออก และมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกที่ไม่แตกต่างกัน

7. สถานภาพสมรส

พบว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศิริพันธ์ คำสี และคณะ (2563) ศึกษาเรื่องความรู้และพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียน

8. ประวัติการเจ็บป่วยไข้เลือดออก

พบว่า ไม่เคยป่วยไข้เลือดออก ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ($P>0.05$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับการศึกษาของวีระ กองสนั่นและคณะ (2563) ศึกษาเรื่องความรู้ด้านสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลหนองใหญ่ อำเภอบราสาท จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ไม่เคยป่วยไข้เลือดออกไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออก ($P > 0.05$) อาจเป็นเพราะว่า เคยป่วยไข้เลือดออกไม่เป็นอุปสรรคในการป้องกันโรคไข้เลือดออก และตระหนักถึงปัญหาการป้องกันได้

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนกลุ่มตัวอย่างในชุมชนบ้านแสงวิมาน พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคไข้เลือดออกกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราชมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับการศึกษาของพุทธิพงศ์ บุญฐ (2563) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกในตำบลน้ำผุด อำเภอเมืองตรัง

จังหวัดตรัง พบว่า ความรู้ด้านการป้องกันโรคไข้เลือดออก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) เนื่องจากถ้าหากมีความรู้ด้านการป้องกันโรค และทราบถึงคุณประโยชน์ในการป้องกันที่ถูกต้อง ก็จะส่งผลให้การป้องกันโรคไข้เลือดออกมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

ให้ความรู้และสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนในเรื่องพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในชุมชนบ้านแสงวิมานอยู่ในระดับดี และพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนบ้านแสงวิมาน อยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่าง ของประชาชนในเขตชุมชนบ้านแสงวิมาน ตำบลคลองน้อย อำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถอธิบายพฤติกรรมการดูแลสุขภาพของประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน ได้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษาที่แตกต่างกันออกไป
2. ควรศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องของปัญหาด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาเพื่อจะได้หาแนวทางการแก้ปัญหา
3. ควรมีการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำการศึกษาวิจัยในเชิงทดลองเพื่อหารูปแบบในการดูแลสุขภาพที่เหมาะสมกับประชาชนในเขตพื้นที่ชุมชนบ้านแสงวิมาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงสาธารณสุข. (2561). โรคไข้เลือดออก. จากเว็บไซต์ <https://www.mo> สืบค้นเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 256
- กระทรวงสาธารณสุข. (2563). สถานการณ์โรคไข้เลือดออกในปี 2563 จาก <https://www.chiangmaihcalth.go.t/cmpho> สืบค้นเมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2566.
- ชมพูนุช อินทรและคณะ. (2560). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนในชุมชนบ้านคลองบางนาตำบลศีรษะจรเข้น้อย อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ. จากเว็บไซต์ : <https://www.scijournal.hcu.ac.ith> สืบค้นเมื่อ วันที่ 26 ธันวาคม 2563.
- ภาคภูมิ อุนหเลขจิตร์ และคณะ. (2562). พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกของประชาชนชุมชน คลองถ้ำละบัน ตำบลระแหงอำเภอลาลหลุมแก้ว จังหวัดปทุมธานี.จากเว็บไซต์ : <https://www.203.157.168.38/web/r2r/data/VIGA10403.pdf>. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม 2564.
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านแสงวิมาน. (2563). ข้อมูลบริบทตำบลคลองน้อยอำเภอบางพางค์ จังหวัดนครศรีธรรมราช.จากเว็บไซต์ : <https://www.ebapp.ddd.go.th>. สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 ตุลาคม 2563.
- วีระ กองสนั่น และคณะ (2563) ความรอบรู้ด้านสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันและควบคุมโรคไข้เลือดออกของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ตำบลหนองใหญ่ อำเภอปราสาทจังหวัดสุรินทร์. จากเว็บไซต์ : <https://www.hc01.cithaijo.org/index>. สืบค้นเมื่อ วันที่ 14 มกราคม 2564.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2563). สถานการณ์โรคไข้เลือดออก จังหวัดนครศรีธรรมราช จากเว็บไซต์ <https://www.61.19.80.141:8080/wp-content>. สืบค้นเมื่อ วันที่ 11 มกราคม 2566.
- World Health Organization. (2019). Dengue and severe dengue case management [online]. [Cited 2019 June 16]. Available from: https://www.who.int/health-topics/dengue-and-severe-dengue#tab=tab_3